LANDSCOURANT
VAN ARUBA

JAARGANG: 2014 | 19 SEPTEMBER 2014 | EDITIE NO. 19

INHOUD **PAGINA**

Abonnementsprijs ingaande 3 juni 2004, inclusief portokosten, per jaar bij vooruitbetaling Afls. 85,.

Losse nummers Afls. 6,.

Uitgever: **Directie Wetgeving en Juridische Zaken, Ministerie van Justitie**

ECHTSCHEIDING

Bij beschikking van 2 juli 2014 van het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba is echtscheiding uitgesproken tussen:
CARMEN YUNE PACHECO en
ANGEL ADOLFO CARRASCO, beiden wonende in Aruba.

De deurwaarder,
B.R. Roos

ECHTSCHEIDING

Bij beschikking van 18 augustus 2014 van het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba is echtscheiding uitgesproken tussen:
MARTHA ADAMES DE LA CRUZ en
JUAN LEONARDO VROLIJK, beiden wonende in Aruba.

De advocaat,
mr. E.M.J. Cafarzuza

ECHTSCHEIDING

Bij beschikking van 25 augustus 2014 van het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba is echtscheiding uitgesproken tussen:
JUAN MANUEL OÑATE ARIAS en
SAIRA YANETH ROLON RINCON, beiden wonende in Aruba.

De advocaat,
mr. E.M.J. Cafarzuza

ECHTSCHEIDING

Bij beschikking van 25 augustus 2014 van het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba is echtscheiding uitgesproken tussen:
MARLA JAQUELINE ISEA VILLAMIZAR en
KENRICK GREGORY MATHEUS FARRO, beiden wonende in Aruba.

De advocaat,
mr. E.C.P.M. Kok

ECHTSCHEIDING

Bij beschikking van 8 september 2014 van het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba is echtscheiding uitgesproken tussen:
LUDIMAYRA LUDMILA GEERMAN en
ARIEL JOSE BELTRE FRANJUL, beiden wonende in Aruba.

De advocaat,
mr. D.C. Lopez Paz

ECHTSCHEIDING

Bij beschikking van 8 september 2014 van het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba is echtscheiding uitgesproken tussen:
MIRIAM EDIT POVEA REDONDO, wonende in Aruba en
JOSE AGUSTIN PEREZ ALMAZO, wonende in Bonaire.

De advocaat,
mr. D.C. Lopez Paz

ONTKENNING VADERSCHAP

Bij beschikking van 13 mei 2014 behorend bij E.J. nr. 2958 van 2013 van het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, is de ontkenning van de vaderschap uitgesproken van Andre Armand ANGELA, over de minderjarige Darlene Celina ANGELA, geboren op 18 juni 2012 in Aruba, uit Maygualiza Marybelle HOEK, wonende in Aruba.

De advocaat,
A.F.J. Caster

BEKENDMAKING

Ingevolge artikel 21, eerste lid, van de Landsverordening toezicht trustkantoren (AB 2009 no. 13 (Ltt) maakt de Centrale Bank van Aruba (CBA) hierbij bekend dat zij bij beschikking d.d. 3 juli 2014 - op verzoek van Nazca Services N.V. - de aan haar ex artikel 4, eerste lid van de Ltt verleende vergunning om hier te lande het bedrijf van trustkantoor uit te oefenen heeft ingetrokken en dat - ingevolge artikel 20, derde lid van de Ltt - per 14 augustus 2014 de inschrijving van Nazca Services N.V. in het door de CBA gehouden register van vergunning houdende trustkantoren werd doorgehaald.

Oranjestad, 11 september 2014

BEKENDMAKING

DE KAMER VAN KOOPHANDEL EN NIJVERHEID ARUBA maakt bekend dat conform het bepaalde bij art. 19 van de Kiesverordening Kamer van Koophandel en Nijverheid het tijdvak voor de

KANDIDAATSTELLING

met betrekking tot de verkiezing van de leden van de Kamer is vastgesteld v*an 1 t/m 14 november 2014*.

De wegens periodieke aftreding ontstane vacatures zijn respectievelijk als volgt:

GROOTBEDRIJF
1 (één) lid – termijn 1 januari 2015 t/m 31 december 2017
KLEINBEDRIJF
2 (twee) leden – termijn 1 januari 2015 t/m 31 december 2017

Gedurende voornoemd tijdvak van (veertien) 14 dagen kunnen ter Secretarie der Kamer op werkdagen van 09.00 uur's ochtends tot 12.00 uur 's middags, kandidaten worden opgegeven door indiening van een opgave, ondertekend door ten minste (vijftien) 15 kiezers die bevoegd zijn deel te nemen aan de verkiezing waarvoor de kandidaatstelling is geschied en vergezeld van een schriftelijke verklaring van de kandidaat, dat deze bereid is de kandidatuur te aanvaarden. Elke opgave mag slechts de naam van één (1) kandidaat bevatten.

De formulieren voor opgave van kandidaten en voor de schriftelijke verklaringen zijn vanaf heden kosteloos voor de kiezers verkrijgbaar op het kantoor van de Kamer, J.E. Irausquin Blvd. 10. Inlevering van de opgave

van kandidaten geschiedt persoonlijk door één der onderekenaars.

LIQUIDATIE
WAXWING AVIATION
COMPANY A.V.V.
(in liquidatie)

Bij besluit van de bijzondere algemene vergadering van aandeelhouders gehouden 2 september 2014 is besloten de vennootschap te ontbinden onder benoeming van ATS Management N.V., gevestigd te Lloyd G. Smith Boulevard 62, tot de vereffenaar.

De vereffenaar,
ATS Management N.V.
L.G. Smith Boulevard 62
Oranjestad, Aruba

LIQUIDATIE
D AND R BEVERAGE &
BOTTLING CO. N.V.
(in liquidatie)

Bij besluit van de bijzondere algemene vergadering van aandeelhouders gehouden 31 december 2013 is besloten de vennootschap te ontbinden onder benoeming van ATS Management N.V., gevestigd te Lloyd G. Smith Boulevard 62, tot de vereffenaar.
De rekening en verantwoording is ter kennisgeving aan een ieder neergelegd zowel ten kantore van de Kamer van Koophandel en Nijverheid Aruba als ten kantore van de vereffenaar.

De vereffenaar,
ATS Management N.V.
L.G. Smith Boulevard 62
Oranjestad, Aruba

LIQUIDATIE
EVESHAM A.V.V.
(in liquidatie)

De rekening en verantwoording is ter kennisgeving aan een ieder neergelegd zowel ten kantore van de Kamer van Koophandel en Nijverheid Aruba als ten kantore van de vereffenaar.

De vereffenaar,
ATS Management N.V.
L.G. Smith Blvd. 62
Oranjestad, Aruba

LIQUIDATIE
METRO CURAÇAO N.V.
(in liquidatie)

De rekening en verantwoording is ter kennisgeving aan een ieder neergelegd zowel ten kantore van de Kamer van Koophandel en Nijverheid Aruba als ten kantore van de vereffenaar.

De vereffenaar,
ATS Management N.V.
L.G. Smith Blvd. 62
Oranjestad, Aruba

LIQUIDATIE
PACHANGA A.V.V.
(in liquidatie)

De liquidatie van de vennootschap is voltooid en de naam "Pachanga A.V.V." is de dato 4 augustus 2014 in het handelsregister doorgehaald.

De vereffenaar,
ATS Management N.V.
L.G. Smith Boulevard 62
Oranjestad, Aruba

LIQUIDATIE
MARBEL BELEGGINGSFONDS A.V.V.
(in liquidatie)

De rekening en verantwoording is ter kennisgeving aan een ieder neergelegd zowel ten kantore van de Kamer van Koophandel en Nijverheid Aruba als ten kantore van de vereffenaar.

De vereffenaar,
Aruba Corporate Services N.V.
L.G. Smith Blvd. 62
Oranjestad, Aruba

LIQUIDATIE
STRAGEN INTERNATIONAL A.V.V.
(in liquidatie)

Hierbij wordt bekend gemaakt dat bovengenoemde vennootschap is geliquideerd en de naam is doorgehaald in het handelsregister.

De vereffenaar,
EuroTrust International N.V.
Watapanastraat 7, Ponton
Oranjestad, Aruba.

LIQUIDATIE
PIZZA CURA CABAI N.V.
(in liquidatie)

In een op 31 juli 2014 gehouden buitengewone algemene vergadering van aandeelhouders van bovengenoemde vennootschap, gevestigd in Aruba onder Kamer van Koophandel registratienummer 30836, werd besloten tot haar ontbinding per dezelfde datum.

Vanwege het feit, dat de vennootschap geen activa c.q. baten heeft, zullen er geen uitkeringen worden gedaan.

Deze publicatie is neergelegd ten kantore van het handelsregister bij de Kamer van Koophandel en Nijverheid Aruba zomede ten kantore van de vereffenaar.

De vereffenaar,
Pizza Cura Cabai N.V.
Ponton 44-B

LIQUIDATIE
DANTEL N.V.
(in liquidatie)

In een op 20 augustus 2014 gehouden buitengewone algemene vergadering van aandeelhouders is besloten tot ontbinding en algehele liquidatie van bovengenoemde vennootschap met ingang van dezelfde datum.

Vanwege het feit, dat de vennootschap geen activa c.q. baten heeft, zullen er geen uitkeringen worden gedaan.

Deze publicatie is neergelegd ten kantore van het handelsregister bij de Kamer van Koophandel en Nijverheid Aruba.

De vereffenaar,
H.L. Richardson
Kudawecha 10

LIQUIDATIE
T.P.K. FIDES ARUBA N.V.
(in liquidatie)

In een op 16 mei 2011 gehouden buitengewone algemene vergadering van aandeelhouders is besloten tot ontbinding en algehele liquidatie van bovengenoemde vennootschap met ingang van dezelfde datum.

Vanwege het feit, dat de vennootschap geen activa c.q. baten heeft, zullen er geen uitkeringen worden gedaan.

Deze publicatie is neergelegd ten kantore van het handelsregister bij de Kamer van Koophandel en Nijverheid Aruba.

De vereffenaar,
Francisca M. Werleman
p/a Caya Ernesto Petronia no. 62
Oranjestad, Aruba

LIQUIDATIE
VISTA SECURITY GROUP N.V.
(in liquidatie)

Bij besluit van de algemene vergadering van aandeelhouders die op 25 april 2014 is gehouden, is besloten om de naamloze vennootschap Vista Security Group N.V. met als registratie nummer 36467.0 bij de Kamer van Koophandel en Nijverheid Aruba per 29 april 2014 te ontbinden.

Vanwege het feit, dat de vennootschap geen activa c.q. baten heeft, zullen er geen uitkeringen worden gedaan.
Deze publicatie werd neergelegd ten kantore van het handelsregister bij de Kamer van Koophandel en Nijverheid Aruba.

De vereffenaar,
Felipe D. Schwengle
Butucu 18

AANKONDIGING OP GROND VAN ARTIKEL 5 (TEN 7º) VAN HET WETBOEK VAN BURGERLIJKE RECHTSVORDERING VAN ARUBA (AB 2005 NO. 34)

Bij exploot van 10 september 2014 van de deurwaarder Bernard R. Roos, waarvan een afschrift is gelaten aan de Directeur van de DWJZ in Aruba, die het origineel voor GEZIEN heeft getekend, is ten verzoeke van ORLANDO BURGOS MARTINEZ; wonende in Aruba;

OPGEROEPEN:

YASMIL JOSEFINA VASQUEZ VASQUEZ, zonder bekende woon- of verblijfplaats in Aruba, om op maandag 5 januari 2015 des voormiddags om 09:00 uur, ter terechtzitting van het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba ten raadhuize aan de J.G. Emanstraat no. 51, Oranjestad in Aruba, te verschijnen, teneinde op de door requirante(n) tegen hem (haar) ingestelde vordering te antwoorden.

De deurwaarder,
B.R. Roos

AANKONDIGING OP GROND VAN ARTIKEL 5 (TEN 7º) VAN HET WETBOEK VAN BURGERLIJKE RECHTSVORDERING VAN ARUBA (AB 2005 NO. 34)

Bij exploot van 10 september 2014 van de deurwaarder Bernard R. Roos, waarvan een afschrift is gelaten aan de Directeur van de DWJZ in Aruba, die het origineel voor GEZIEN heeft getekend, is ten verzoeke van IVANIR LOPES DE OLIVEIRA; wonende in Aruba;

OPGEROEPEN:

LIDIA APARECIDA DE OLIVEIRA, zonder bekende woon- of verblijfplaats in Aruba, om op maandag 5 januari 2015 des voormiddags om 09:00 uur, ter terechtzitting van het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba ten raadhuize aan de J.G. Emanstraat no. 51, Oranjestad in Aruba, te verschijnen, teneinde op de door requirante(n) tegen hem (haar) ingestelde vordering te antwoorden.

De deurwaarder,
B.R. Roos

AANKONDIGING OP GROND VAN ARTIKEL 5 (TEN 7º) VAN HET WETBOEK VAN BURGERLIJKE RECHTSVORDERING VAN ARUBA (AB 2005 NO. 34)

Bij exploot van 25 augustus 2014 van de deurwaarder Bernard R. Roos, waarvan een afschrift is gelaten aan de Directeur van de DWJZ in Aruba, die het origineel voor GEZIEN heeft getekend, is ten verzoeke van de naamloze vennootschap ISLAND FINANCE ARUBA N.V.; gevestigd en kantoorhoudende in Aruba;

OPGEROEPEN:

sub 2 VICTOR MANUEL NEUMAN, wonende in Curaçao, zonder bekende woon- of verblijfplaats, om op woensdag 10 december 2014 des voormiddags om 08:30 uur, ter terechtzitting van het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba ten raadhuize van Aruba aan de J.G. Emanstraat no. 51, Oranjestad in Aruba, te verschijnen, teneinde op de door requirante(n) tegen hem (haar) ingestelde vordering te antwoorden.

De deurwaarder,
B.R. Roos

AANKONDIGING OP GROND VAN ARTIKEL 5 (TEN 7º) VAN HET WETBOEK VAN BURGERLIJKE RECHTSVORDERING VAN ARUBA (AB 2005 NO. 34)

Bij exploot van 10 september 2014 van de deurwaarder Bernard R. Roos, waarvan een afschrift is gelaten aan de Directeur van de DWJZ in Aruba, die het origineel voor GEZIEN heeft getekend, is aan ALEXSANDRA FREIRE SPEDINI, zonder bekende woon- of verblijfplaats in Aruba;

BETEKEND:

een grosse van de beschikking van 18 augustus 2014, ten verzoeke van FRITZ HIBBERT, wonende in Aruba, waarbij de echtscheiding is uitgesproken, tussen partijen op 23 mei 2001 in Aruba met elkander gehuwd.

De deurwaarder,
B.R. Roos

AANKONDIGING OP GROND VAN ARTIKEL 5 (TEN 7º) VAN HET WETBOEK VAN BURGERLIJKE RECHTSVORDERING VAN ARUBA (AB 2005 NO. 34)

Bij exploot van 10 september 2014 van de deurwaarder Bernard R. Roos, waarvan een afschrift is gelaten aan de Directeur van de DWJZ in Aruba, die het origineel voor GEZIEN heeft getekend, is aan YULI BETH RINCON GUERRERO, zonder bekende woon- of verblijfplaats in Aruba;

BETEKEND:

een grosse van de beschikking van 19 mei 2014, ten verzoeke van ALBERTUS SCHUT, wonende in Aruba, waarbij de echtscheiding is uitgesproken, tussen partijen op 2 maart 2004 in Aruba met elkander gehuwd.

De deurwaarder,
B.R. Roos

AANKONDIGING OP GROND VAN ARTIKEL 5 (TEN 7º) VAN HET WETBOEK VAN BURGERLIJKE RECHTSVORDERING VAN ARUBA (AB 2005 NO. 34)

Bij exploot van mij, L.R. Morales-Wix, deurwaarder voor burgerlijke zaken bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius en Saba, en bij het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, van 9 september 2014, waarvan een afschrift is gelaten aan de Directeur van het DWJZ in Aruba, die het origineel hiervan voor GEZIEN heeft getekend, is ALETHEA FRANCINE CATALDO VERLEY, zonder bekende woon- of verblijfplaats in Aruba, OPGEROEPEN om op woensdag 7 januari 2015 des voormiddags om 8:30 uur ter terechtzitting van het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, gevestigd te J.G. Emanstraat no. 51 te Oranjestad in Aruba te verschijnen, ten-einde op het door MARJORIE IONA HAMLET-BRYSON, ingediend verzoek te worden gehoord.

De deurwaarder,
L.R. Morales-Wix

AANKONDIGING

Op 28 augustus 2014 heb ik, Susan J. Kelly-Kerpens, belastingdeurwaarder van Aruba, kantoorhoudende aldaar aan de Camacuri no. 2, aan Trocal Development Company N.V., voorheen gevestigd in Aruba, thans zonder bekende vestigingsplaats binnen en buiten Aruba;

BETEKEND:

een door mij, deurwaarder, op 28 augustus 2014 opgemaakt proces-verbaal, waarbij uit kracht van de daarin vermelde dwangschriften, ten verzoeke van de requirant en ten laste van de gerequireerde het daarin vermelde Beslag Onder Derden is gelegd. Van dit exploot heb ik afschrift gelaten aan de directeur van de Directie Wetgeving en Juridische Zaken, Macuarima no. 65.

De belastingdeurwaarder,
S.J. Kelly-Kerpens

AANKONDIGING

Op 10 september 2014 heb ik, Sharine M.L. Geerman, belastingdeurwaarder van Aruba, kantoorhoudende aldaar aan de Camacuri no. 2, aan Johnny Ruel Gerard, voorheen wonende in Aruba, thans zonder bekende woon- of verblijfplaats binnen en buiten Aruba;

BETEKEND:

een door mij, deurwaarder, op 8 september 2014 opgemaakt proces-verbaal, waarbij uit kracht van de daarin vermelde dwangschriften, ten verzoeke van de requirant en ten laste van de gerequireerde het daarin vermelde Beslag Onder Derden is gelegd. Van dit exploot heb ik afschrift gelaten aan de directeur van de Directie Wetgeving en Juridische Zaken, Macuarima no. 65.

De belastingdeurwaarder,
S.M.L. Geerman

AANKONDIGING

Op 10 september 2014 heb ik, Sharine M.L. Geerman, belastingdeurwaarder van Aruba, kantoorhoudende aldaar aan de Camacuri no. 2, aan Fernando Isturiz Inazao, voorheen wonende in Aruba, thans zonder bekende woon- of verblijfplaats binnen en buiten Aruba;

BETEKEND:

een door mij, deurwaarder, op 8 september 2014 opgemaakt proces-verbaal, waarbij uit kracht van de daarin vermelde dwangschriften, ten verzoeke van de requirant en ten laste van de gerequireerde het daarin vermelde Beslag Onder Derden is gelegd. Van dit exploot heb ik afschrift gelaten aan de directeur van de Directie Wetgeving en Juridische Zaken, Macuarima no. 65.

De belastingdeurwaarder,
S.M.L. Geerman

OPENBARE AANBESTEDING

De minister van Toerisme, Transport, Primaire Sector en Cultuur en de Minister van Ruimtelijke Ontwikkeling, Infrastructuur en Integratie, zijn voornemens in het openbaar aan te besteden - middels Fondo Desaroyo Aruba te financieren project:

“Kwaliteitsverbetering van het strand te Surfside” onderdeel: Civiel technisch

Korte omschrijving van het werk:

Grondwerken, aanleg toegangswegen, parkeerplaats,
regenwaterafvoeren, looppaden, scheidingsmuren,
afvalcontainerruimte, straatmeubilair, aanbrengen van groenvoorziening en irrigatiesysteem.

Uitvoeringstermijn: 160 werkbare werkdagen

Het bestek is vanaf 5 september 2014 verkrijgbaar bij DOW tegen betaling van Afl. 1.250,00.
De betaling te voldoen bij de kassier van de DOW.

De openbare bescheiden liggen ter inzagge vanaf 5 september 2014 te DOW bij het Secretariaat van de Directie.
Inlichtingen worden verstrekt op 9 september 2014 om 10.00 v.m. te DOW.
De nota van inlichtingen wordt vastgesteld op 12 september 2014 en is vanaf die dag verkrijgbaar bij het Secretariaat.
De openbare aanbesteding vindt plaats op **7** oktober 2014 om 11.00 v.m. op het kantoor van de Directeur van de DOW.
De UAR-1986 is op deze aanbesteding van toepassing.
De directievoering is in handen van de DOW.
De gestanddoeningstermijn is 90 dagen.

De inschrijver moet bij zijn inschrijving de volgende vereisten overleggen:

1. Bereidheidsverklaring van de lokale bank/financiële instelling voor het stellen van een bankgarantie/borgstelling;
2. Bewijs van inschrijving in het register van de Kamer van Koophandel en Nijverheid Aruba;
3. De overige vereisten zijn opgenomen in het bestek.

Inschrijving dient te geschieden op het bij het bestek gevoegde en gewaarmerkte inschrijvingsformulier.

ONDERLINGE REGELING ALS BEDOELD IN ARTIKEL 38, EERSTE LID, VAN HET STATUUT VOOR HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN, REGELENDE DE SAMENWERKING TUSSEN ARUBA, CURAÇAO, SINT MAARTEN EN NEDERLAND OP HET GEBIED VAN DE OVERDRACHT VAN PERSONEN AAN WIE RECHTENS HUN VRIJHEID IS ONTNOMEN OP GROND VAN EEN VEROORDELING TOT EEN VRIJHEIDSSTRAF

Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten,

Overwegende, dat de optimale resocialisatie van gedetineerden gediend is bij een detentie in het land waar deze gedetineerden de sterkste banden hebben met de lokale gemeenschap en dat dit in gevallen vereist dat de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke vonnissen wordt overgedragen aan een ander land binnen het Koninkrijk;

Overwegende, dat in gevallen van overdracht van de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke vonnissen zowel de interne rechtsgelijkheid als de rechtszekerheid is gediend bij een volledige overdracht van verantwoordelijkheden, verplichtingen en bevoegdheden aan het aangezochte land;

Gelet op artikel 38, eerste lid en artikel 40 van het Statuut van het Koninkrijk der Nederlanden;

Komen het volgende overeen:

Artikel 1 Doel van deze regeling

1. Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten, hierna ook aan te duiden als de landen en elk afzonderlijk als land, verklaren zich bereid om de tenuitvoerlegging van onherroepelijke strafrechtelijke vonnissen waarin door een rechter van een van de landen een onvoorwaardelijke gevangenisstraf is opgelegd, aan een ander land over te dragen teneinde de tenuitvoerlegging zoveel mogelijk dienstbaar te maken aan de terugkeer van de betrokkene in de maatschappij. Deze overdracht geschiedt onder de in deze regeling voorgeschreven voorwaarden en op de in deze regeling omschreven wijze.

2. Onder Nederland wordt in deze regeling zowel Bonaire, Sint Eustatius en Saba als het Europese deel van het Koninkrijk verstaan.

3. Onder ‘Koninkrijk’ wordt verstaan: alle landen binnen het Koninkrijk der Nederlanden.

Artikel 2 Verzoekschrift door veroordeelde

1. De tenuitvoerlegging van onherroepelijke strafvonnissen waarbij een onvoorwaardelijke gevangenisstraf is opgelegd, kan binnen de landen van het Koninkrijk worden overgedragen op grond van overwegingen aan het resocialisatiebelang van de individuele veroordeelde ontleend.

2. Een aanvraag tot overdracht kan door de veroordeelde worden ingediend bij de Minister van Justitie van het land waar de veroordeelde verblijft middels een verzoekschrift, in te dienen bij

de Procureur-Generaal of een door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst van het land waar het vonnis op dat moment ten uitvoer wordt gelegd.

Artikel 3 Vereisten verzoekschrift en gronden voor afwijzing

1. Het verzoekschrift wordt door aanvrager ondertekend en bevat ten minste:
   a. de naam en de adresgegevens van de inrichting waar verzoeker verblijft;
   b. de dagtekening;
   c. de aanduiding van het onherroepelijke vonnis of arrest, waarbij verzoeker is veroordeeld;
   d. de in artikel 2, eerste lid, bedoelde overwegingen op grond waarvan de overdracht wordt aangezocht;
   e. het land waar tenuitvoerlegging wordt aangezocht;
   f. documentatie waaruit blijkt dat verzoeker zijn hoofdverblijf heeft in het aangezochte land.

2. Het verzoekschrift wordt afgewezen indien:
   a. het verzoekschrift kennelijk ongegrond is;
   b. het verzoekschrift niet aan de in artikel 3, eerste lid, genoemde vereisten voldoet;
   c. het vonnis nog niet onherroepelijk is;
   d. de resterende detentietijd minder dan zes maanden bedraagt op het moment van het indienen van het verzoekschrift;
   e. het door verzoeker aangevoerde resocialisatiebelang in redelijkheid niet gediend kan zijn bij de aangezochte overdracht van de tenuitvoerlegging;
   f. strafvorderlijke belangen zich tegen overdracht verzetten;
   g. gronden ontleend aan het algemeen belang overdracht niet toelaten;
   h. voor zover Nederland het aangezochte land is; indien verzoeker niet kan aantonen dat voor een periode van drie jaar of langer sprake is geweest van een hoofdverblijf in Nederland.

3. Het verzoek wordt tevens afgewezen indien verzoeker in de 365 dagen voorafgaand aan het verzoek reeds eerder een verzoek tot overdracht heeft ingediend.

Artikel 4 Procedure in het verzoekende land

1. De Procureur-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst, verwittigt na ontvangst van het verzoekschrift, bedoeld in artikel 2, de Minister van Justitie en brengt daarbij een advies uit omtrent de toewijsbaarheid van het verzoek, gegrond op de door hem daartoe ingewonnen inlichtingen. Na ontvangst van het verzoekschrift en het advies van de Procureur-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst, beslist de Minister van Justitie binnen een termijn van zestig dagen na ontvangst van het verzoekschrift over de toewijsbaarheid van het verzoek.

2. Indien de Minister van Justitie van oordeel is dat het verzoek dient te worden toegewezen, zendt hij de door hem uitgevaardigde beslissing onverwijld aan zijn ambtgenoot in het land waarin voortzetting van de tenuitvoerlegging wordt aangezocht. Daarbij doet hij ook de voor de beoordeling van het verzoek relevante bescheiden aan zijn ambtgenoot toekomen. Voorts wordt verzoeker onverwijld van deze beslissing in kennis gesteld.

3. Indien de Minister van Justitie van oordeel is dat het verzoek dient te worden afgewezen, deelt hij deze afwijzing onverwijld aan verzoeker schriftelijk mede. Deze schriftelijke mededeling behelst een uiteenzetting van de redenen die tot deze afwijzing hebben geleid.

Artikel 5 Procedure in het aangezochte land

Na ontvangst van een beslissing als bedoeld in artikel 4, tweede lid, verwittigt de Minister van Justitie van het aangezochte land onverwijld de Procureur-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst van het aangezochte land, waarna deze advies uitbrengt aan de Minister van Justitie van het aangezochte land omtrent de toewijsbaarheid van het verzoek, gegrond op de door hem daartoe ingewonnen inlichtingen.

Artikel 6 Beslissing

1. De Minister van Justitie van het aangezochte land beslist na ontvangst van het advies van de Procureur-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst over de toewijsbaarheid van het verzoek op basis van de in artikel 3 genoemde gronden. Artikel 4, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de Minister van Justitie van het verzoekende land in kennis wordt gesteld.

2. Toewijzing van het verzoek heeft tot gevolg dat het verzoekende land bevoegd is tot overdracht van de tenuitvoerlegging.

Artikel 7 Overdracht van tenuitvoerlegging onvoorwaardelijke gevangenisstraf

1. Overdracht van de tenuitvoerlegging in de zin van deze regeling heeft tot gevolg dat het aangezochte land het recht tot tenuitvoerlegging van de onvoorwaardelijke gevangenisstraf verkrijgt. Dit behelst alle ten aanzien van de tenuitvoerlegging relevante bevoegdheden en verantwoordelijkheden.

2. De overdracht wordt georganiseerd door het verzoekende land.

3. De overdracht kan tijdelijk worden opgeschort indien beperkte detentiecapaciteit in het aangezochte land overdracht op het moment van beslissen niet mogelijk maakt.

4. Het tijdstip van de overdracht ligt niet later dan dertig dagen nadat de Minister van Justitie van het aangezochte land heeft ingestemd met de overdracht.

5. Het vervoer van verzoeker wordt door de lucht uitgevoerd door de ambtenaren, bedoeld in artikel 8.

Artikel 8 Bevoegdheden tijdens overdracht

Bij de overbrenging is de bewaking van verzoeker opgedragen aan ambtenaren van het verzoekende land. Deze ambtenaren zijn bevoegd alle dienstige maatregelen te nemen ter beveiliging van de verzoeker en ter voorkoming van zijn ontvluchting. Deze bevoegdheden staan gelijk aan die welke

overeenkomstig het recht van het aangezochte land ten aanzien van een veroordeelde kunnen worden uitgeoefend.

Artikel 9 Aaneengesloten tenuitvoerlegging

De tijd die vereist is om verzoeker naar het aangezochte land over te brengen wordt in mindering gebracht op de straftijd, zoals in beginsel door aangezochte land is overgenomen.

Artikel 10 Kosten

De kosten van het transport van de verzoeker en van de hem begeleidende ambtenaren komen voor rekening van het verzoekende land. Het aangezochte land draagt de kosten van de verdere tenuitvoerlegging van de straf.

Artikel 11 Inwerkingtreding

Deze onderlinge regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van het publicatiemedium waarin zij wordt geplaatst.

Deze onderlinge regeling zal met de toelichting in de Staatscourant, de Landscourant van Aruba, het Publicatieblad van Curaçao en het Afkondigingsblad van Sint Maarten worden geplaatst.

Voor Nederland:
De Minister van Veiligheid en Justitie
I.W. Opstelten

Voor Aruba:
De Minister van Justitie
A.L. Dowers

Voor Curaçao:
De Minister van Justitie
N.G. Navarro

Voor Sint Maarten:
De Minister van Justitie
D.L. Richardson

TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding

In beginsel wordt de tenuitvoerlegging van strafvonnissen binnen het Koninkrijk geregeld door artikel 40 van het Statuut. Dit artikel stelt: 'Vonnissen, door de rechter in Nederland, Aruba, Curaçao of Sint Maarten gewezen, en bevelen, door hem uitgevaardigd, mitsgaders grossen van authentieke akten, aldaar verleden, kunnen in het gehele Koninkrijk ten uitvoer worden gelegd, met inachtneming van de wettelijke bepalingen van het land, waar de tenuitvoerlegging plaats vindt.'
In de praktijk blijkt dat met enige regelmaat de behoefte bestaat om met het oog op resocialisatie een strafvonnis ten uitvoer te leggen in een ander land dan het land waarin dat vonnis is gewezen.[1] Ondanks deze praktische noodzaak ontbreekt het momenteel aan een duidelijke en formeel vastgelegde overdrachtsprocedure tussen de landen van het Koninkrijk. Dit heeft geleid tot een situatie waarin de omstandigheden en voorwaarden voor overdracht van tenuitvoerlegging onvoldoende kenbaar en voorzienbaar zijn. Afspraken ten aanzien van individuele gevallen komen op min of meer informele wijze tot stand, zodat een veelheid aan verschillende individuele regimes voor individuele gedetineerden is ontstaan. Daarnaast zijn de verschillende strafdoelen en de rechten van gedetineerden niet gediend bij een dergelijke versplintering. Op grond van deze overwegingen is dan ook gekomen tot deze onderlinge samenwerkingsregeling, waarin regels zijn vastgelegd met betrekking tot de integrale overdracht van de tenuitvoerlegging van strafvonnissen.

2. Doelgroep en beslag op detentiecapaciteit

Doelgroep

De doelgroep die aanspraak kan maken op deze samenwerkingsregeling, bestaat uit personen die in een ander land binnen het Koninkrijk der Nederlanden gedetineerd zijn dan waar zij hun hoofdverblijf kennen en wier resocialisatie niet gediend is bij de huidige detentieplek. Er wordt gesproken van een hoofdverblijf wanneer een persoon voor een periode van minstens 3 jaar aaneengesloten in een land verblijft. Reeds lang geleden is onderkend dat bij de tenuitvoerlegging van een straf in het land van veroordeling de mogelijkheden van resocialisatie gering zijn voor personen die niet in dat land wonen. Overdracht van de tenuitvoerlegging van de straf aan het land waar de veroordeelde zijn hoofdverblijf heeft, maakt resocialisatie mogelijk en biedt daarmee belangrijke voordelen.

Detentiecapaciteit

Onderhavige samenwerkingsregeling zal naar verwachting gevolgen kennen voor de detentiecapaciteit in de verschillende landen van het Koninkrijk. In onderstaande tabel is weergegeven hoeveel gedetineerden, die op dit moment in de verschillende landen in detentie verblijven, een inschrijving kennen in een ander land dan waar ze gedetineerd zijn. Wanneer wordt gefilterd op de criteria die een hoofdverblijf aantonen zullen de aantallen kleiner zijn. Het enige getal met twee cijfers be-

[1] Zo heeft op projectbasis de overdracht van jeugdigen van Bonaire naar GOG Curaçao plaatsgevonden en zijn individuele gedetineerden (al dan niet op eigen verzoek) van de ene gevangenis overgeplaatst naar de andere.

treft het aantal van 40 gedetineerden dat in Europees Nederland vastzit met inschrijving (en mogelijk ook een aantoonbaar hoofdverblijf) in Curaçao.

Overzicht potentiele overdrachten

Land van veroordeling en detentie	Land van inschrijving in GBA (waar betrokkene een hoofdverblijf heeft)							
	Aruba	Bonaire	Saba	Statia	Curacao	Sint Maarten	EU NL	EU
Aruba	x	0	0	0	2	0	9	4
Bonaire	2	x	2	10	5	2	2	
Saba	nvt	nvt	x	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt
Statia	nvt	nvt	nvt	x	nvt	nvt	nvt	nvt
Curacao					x		1	
Sint Maarten						x	0	
EU NL	7	4	0	0	40	1	x	854

Peildatum
20-05-2013

Op basis van deze cijfers is de te verwachten impact van deze regeling op de detentiecapaciteit van de verschillende landen beperkt. Tevens blijkt uit de cijfers dat vrijwel alle landen baat kunnen hebben bij deze regeling aangezien elk land meerdere personen in detentie heeft die in een ander land hun hoofdverblijf hebben. Alleen voor Curaçao geldt dat er een aanzienlijk potentieel aanbod is vanuit Europees Nederland.[2]

3. Achtergrond

Speciale preventie en resocialisatie

Het strafproces dient traditioneel vier doelen: (i) vergelding, (ii) generale preventie, (iii) speciale preventie en (iv) resocialisatie. De tenuitvoerlegging van straffen behoort dan ook een balans van deze factoren te dienen. Met betrekking tot het locatie-aspect van de tenuitvoerlegging lijken de vier doelen in bepaalde gevallen met elkaar te strijden om prominentie. Eén categorie van dergelijke gevallen betreft situaties waarin de veroordeelde een ingezetene is van een ander land dan het land waarin hij is veroordeeld. Overwegingen van vergelding en generale preventie spreken in dit soort casus in het voordeel van tenuitvoerlegging in het land waar de veroordeelde zijn delict heeft gepleegd. Op deze wijze wordt namelijk aan de samenleving die door dat delict is geraakt, getoond dat deze individuele dader niet onbestraft blijft en dat de door hem geschokte rechtsorde hersteld wordt (vergelding). Daarnaast geeft tenuitvoerlegging in het land van veroordeling blijk van een actief opsporings-, vervolgings- en detentie-apparaat, dat toekomstige overtreders op gelijke wijze zal behandelen (generale preventie).[3]
Anderzijds wordt in het kader van speciale preventie en resocialisatie veel waarde gehecht aan tenuitvoerlegging in het land waar de veroordeelde zijn hoofdverblijf heeft. Deze nauw verwante belangen (resocialisatie dient mede ter voorkoming van recidive) benadrukken de belangrijke rol die een vertrouwde omgeving speelt in het resocialisatie-proces. Wanneer een veroordeelde in nabijheid van zijn familie en bekenden zijn straf kan uitdienen, wordt de sociale binding met de sa-

[2] Dit heeft voor een groot deel te maken met drugsgerelateerde misdrijven. Voor deze gevallen is op dit moment al voorzien in een regeling die het voor gedetineerden met een hoofdverblijf op één van de landen binnen het Koninkrijk mogelijkheid maakt om op kosten van Europees Nederland terug te keren.

[3] Men kan hier tegenin brengen dat uitzetting van de veroordeelde en tenuitvoerlegging in het land van herkomst blijk geven van een harde lijn tegen criminele vreemdelingen en dat zij 'zonder pardon teruggestuurd worden'; op haar beurt ook een sterke vergeldingsgedachte.

menleving zo min mogelijk verstoord, waardoor een terugkeer naar die samenleving vergemakkelijkt wordt. Tenuitvoerlegging in een ander land dan waar de veroordeelde zijn of haar leven heeft opgebouwd en hoopt voort te zetten, leidt daarentegen vaak tot aansluitingsproblemen wanneer hij of zij terugkeert naar dat thuisland. Dit is niet alleen schadelijk voor de belangen van de individuele veroordeelde en zijn directe omgeving, ook de samenleving als geheel wordt bezwaard met de terugkeer van een onvoldoende aangepast individu.[4] Het besef dat resocialisatie en de daarmee verwante strafdoelen doorgaans het meest zijn gediend bij detentie in een vertrouwde omgeving (daar waar betrokkene een hoofdverblijf heeft) is de primaire drijvende factor geweest achter de totstandkoming van de thans voorliggende onderlinge regeling.
Daarnaast spelen ook de rechten van veroordeelden een rol in de overweging om straffen al dan niet in het land van herkomst ten uitvoer te leggen. Krachtens artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) heeft een ieder recht op respect voor wat dat artikel 'family life' noemt.[5] Onder dit recht valt onder andere het recht om effectief ouderlijk gezag uit te oefenen en contact te houden met echtgenoten en kinderen. Hoewel het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft geconcludeerd dat artikel 8 EVRM aan een individuele veroordeelde geen absoluut afdwingbaar recht toekent om in hetzelfde land als zijn of haar kinderen te worden gedetineerd,[6] heeft datzelfde Hof anderzijds ook het belang van de hierboven uiteengezette resocialiserende werking van contact met naasten erkend.[7] In dat licht heeft het Hof dan ook geoordeeld dat op lidstaten o.a. de verplichting rust om gevangenen zo veel mogelijk te assisteren bij het houden van contact met hun familie.[8]

Regime-overdracht

Eén van de centrale aspecten van de overdracht van gevangenen is de vraag welk straf(proces)rechtelijk en penitentiair regime van toepassing is op de overgedragen gevangene. Worden zaken m.b.t. gratieverzoeken, voorwaardelijke invrijheidsstelling en andere rechten van veroordeelden behandeld volgens het recht van het veroordelende land of volgens het recht van het aangezochte land? Het is, gezien de uitvoerbaarheid, rechtszekerheid en eenvormigheid van de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke vonnissen onwenselijk om per individuele gedetineerde afspraken te maken tussen het veroordelende land en het aangezochte land. In de thans voorliggende regeling is dan ook gekozen voor een volledige, ongeclausuleerde en definitieve overdracht van alle relevante bevoegdheden en verantwoordelijkheden.

4. Procedure

In deze regeling is bewust gekozen voor een procedure die zoveel mogelijk rekening houdt met de ambtelijke verantwoordelijkheden en bevoegdheden die aan de respectievelijke Ministers van Justitie, Procureurs-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen diensten zijn toebedeeld. Tot deze laatste groep wordt onder andere de Dienst Justitiële Inrichtingen gerekend. Een verzoek tot overdracht wordt door de veroordeelde gericht aan de Procureur-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst van het land waar hij zijn detentie ondergaat. Tenzij het verzoek niet aan de formele eisen voldoet, brengt de Procureur-Generaal of de

---

[4] Deze resocialiserende werking wordt erkend door o.a. de European Prison Rules en het Committee on the Prevention of Torture.

[5] Inbreuken op dit recht dienen alleen te geschieden wanneer zij een 'legitimate aim' dienen, 'in accordance with the law' zijn en bovendien 'necessary in a democratic society'.

[6] *Hacisúleymanoglu v. Italië,* Applicatie nummer 23241/94, Commissiebesluit d.d. 20 oktober 1994, DR 79, p.121.

[7] *McFeeley v. UK,* Applicatie nummer 8317/78, Commissiebesluit d.d. 15 mei 1980.

[8] *McCotter v. UK*, (1993) 15 EHRR 98, bevestigd in o.a. *Onofriou v. Cyprus*, Applicatie nummer 24407/04, Vonnis d.d. 7 januari 2010. Het Hof wijst in dezen ook op de European Prison Rules.

door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst een advies uit aan zijn Minister van Justitie omtrent de toewijsbaarheid van het verzoek, op basis waarvan deze een beslissing neemt. Is hij van mening dat het verzoek toegewezen dient te worden, dan zendt hij het verzoek door aan de Minister van Justitie of de daartoe door de Minister aangewezen dienst in het land waar tenuitvoerlegging wordt aangezocht. De beslissing wordt in ieder geval binnen een termijn van zestig dagen genomen. De Minister van Justitie van het land waar tenuitvoerlegging wordt aangezocht wint vervolgens advies in bij zijn Procureur-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst en neemt daarop een gemotiveerde beslissing om het verzoek al dan niet in te willigen. Overdracht vindt dan ook niet plaats zonder dat beide Ministers van Justitie daarmee expliciet hebben ingestemd.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1 – Doel en belang

Artikel 1 bevat de doelstelling van voorliggende onderlinge regeling, te weten het ten uitvoer leggen van onvoorwaardelijke gevangenisstraffen in een ander deel van het Koninkrijk dan waar deze zijn opgelegd. Bezien in samenhang met het eveneens in de considerans genoemde resocialisatiebelang, vormt dit artikel dan ook de kern van de verbintenis die de landen over en weer aangaan. Voorts sluit dit artikel uit dat volledige overdracht van de tenuitvoerlegging op grond van overwegingen aan het resocialisatiebelang van de individuele veroordeelde ontleend plaatsvindt op wijzen die niet in deze regeling zijn omschreven.

Artikel 2 Verzoekschrift door veroordeelde

Artikel 2 legt het initiatief voor indiening van een verzoekschrift tot overdracht detentie neer bij de veroordeelde in kwestie (of diens raadsman). Elke veroordeelde kan derhalve een verzoekschrift indienen mits deze aan de in artikel 3 beschreven formele vereisten voldoet. Het verzoekschrift dient door veroordeelde te worden toegezonden aan de Procureur-Generaal of aan een door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst van het land waar het vonnis ten uitvoer wordt gelegd. De ‘door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst’ betreft het Openbaar Ministerie indien het een land in het Caribische deel van het Koninkrijk betreft en de Dienst Justitiële Inrichtingen indien het Europese deel van het Koninkrijk wordt aangeschreven.

Artikel 3 Formele vereisten verzoekschrift en gronden voor afwijzing

Artikel 3, eerste lid, omschrijft de formele vereisten waaraan het verzoekschrift tot overdracht moet voldoen. Voldoet het verzoekschrift niet aan deze vereisten dan wordt de indiener daarvan verwittigd. Een volledig aangevuld verzoekschrift kan dan alsnog worden ingediend. Het verzoekschrift dient te worden begeleid door documentatie, door de verzoeker zelf aan te leveren, waaruit blijkt dat het vonnis onherroepelijk is en zijn of haar resocialisatie gebaat is bij tenuitvoerlegging in een ander Koninkrijksdeel. In het laatste geval kan gedacht worden aan een werkgeversverklaring van een werkgever in het aangezochte land, uittreksels uit geboorte- en/of bevolkingsregisters, huwelijksaktes of een verklaring van een levenspartner die in het aangezochte land verblijft. Uit de overlegde stukken moet genoegzaam vastgesteld kunnen worden dat de verzoeker zijn hoofdverblijf heeft en/of heeft gehad in het aangezochte land.

Het is aan de Procureur-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst van het verzoekende land om te beoordelen of aan al de vereisten is voldaan. De toezending van het verzoekschrift door de veroordeelde kan plaatsvinden per gewone post, telefax of elektronische post. Vooral in het laatste geval is het van belang dat de echtheid van de toegezonden documenten kan worden vastgesteld door Procureur-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst van het land waar het vonnis op dat moment ten uitvoer wordt gelegd.
Artikel 3, tweede lid, schrijft voor dat de Procureur-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst van het verzoekende land het verzoekschrift toetst en afwijst indien sprake is van een of meer van de afwijzingsgronden zoals deze onder a tot en met h worden gegeven. De Procureur-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst doet daartoe het door hem of haar nodig geachte onderzoek. Hierbij wordt uitgegaan van de in artikel 3, eerste lid, bedoelde gegevens maar kan tevens worden gedacht aan navraag bij reclasserings- en detentie-autoriteiten en controle bij de burgerlijke stand. Ook andere informatie die de Procureur-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst van belang acht, kan hierbij worden geraadpleegd. Opmerking verdient ook de bevoegdheid van de Procureur-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst om op grond van artikel 3, tweede lid, onder a, het verzoekschrift af te wijzen indien het kennelijk ongegrond is. Hiervan is bijvoorbeeld sprake wanneer op voorhand uit de stukken blijkt dat het resocialisatiebelang van de verzoeker niet in aanmerkelijke mate is gediend bij overdracht van de tenuitvoerlegging, bijvoorbeeld indien de ingediende stukken geen blijk geven van een hoofdverblijf van enige duur en bestendigheid in het aangezochte land.

Resocialisatiebelang en aantoonbaar hoofdverblijf

In artikel 3, tweede lid, onder e, wordt verwezen naar de voornaamste drijfveer achter deze regeling; het bevorderen van resocialisatie van individuele veroordeelden door hun vrijheidsstraffen ten uitvoer te leggen in het land waar de omstandigheden aanwezig zijn die een optimale resocialisatie mogelijk maken. In de overweging van het resocialisatiebelang ligt enige discretionaire bevoegdheid van de respectievelijke Procureurs-Generaal of de door de Minister van Justitie daartoe aangewezen dienst, ter invulling waarvan onderlinge beleidsafspraken en/of -richtlijnen kunnen worden opgesteld teneinde de eenvormigheid van de besluitvorming met betrekking tot verzoekschriften te bevorderen.

Indien de betrokkene binnen het jaar voorafgaand aan het indienen van zijn verzoek reeds overdracht op grond van deze regeling heeft verzocht, dient het voorliggende verzoek op voorhand te worden afgewezen. Hetzelfde geldt in gevallen waar het te verwachten strafrestant minder dan 6 maanden bedraagt op het moment dat het verzoekschrift wordt ingediend.
Onder g wordt verwezen na ar gronden ontleend aan het algemeen belang. Hierbij kan men bijvoorbeeld denken aan de veiligheidsbelangen van veroordeelde en/of de overige detentiepopulatie, maar ook aan de maatschappelijke belangen van de verzoekende en aangezochte landen. Gezien de relatief open normstelling zal een afwijzing op gronden aan het algemeen belang ontleend mogelijk uitgebreider gemotiveerd moeten worden dan een afwijzing op grond van de drie eerstgenoemde gronden.

Voor zover het aangezochte land Nederland betreft, bevat de regeling een zelfstandig vereiste dat verbonden is aan de beoordeling van het resocialisatiebelang. Op grond van artikel 3, tweede lid, onder h, geldt namelijk dat uit de documentatie bij het verzoekschrift minimaal moet blijken dat

sprake is van een hoofdverblijf in Nederland voor een periode van 3 jaar of langer. Dit kan bijvoorbeeld worden aangetoond met een uittreksel uit het bevolkingsregister of een bewijs van ingezetenschap dat aantoont dat veroordeelde voor 3 jaar of langer in Nederland het hoofdverblijf had.

Artikel 4 Procedure in het verzoekende land

In artikel 4 wordt de procedure in het verzoekende land omschreven. Op basis van de inlichtingen die de Procureur-Generaal of de door de Minister van de Justitie daartoe aangewezen dienst heeft verzameld over het verzoekschrift, brengt deze een advies uit aan de Minister van Justitie. In dit advies wordt de toewijsbaarheid van het verzoek beargumenteerd. In dit advies wordt tenminste een uiteenzetting opgenomen over de gronden en vereisten uit artikel 3. Het verzoekschrift en dit advies vormen voor de Minister van Justitie de basis om te beslissen over de toewijsbaarheid van het verzoek. De beslissing op het verzoekschrift wordt binnen een termijn van zestig dagen aan de verzoeker meegedeeld. Deze termijn dient ertoe de Procureur-Generaal of de door de Minister van de Justitie daartoe aangewezen dienst voldoende tijd te geven om het verzoekschrift te behandelen en hier advies over uit te brengen, en de Minister van Justitie om deze stukken door te nemen en zijn beslissing te nemen.

Indien de Minister van Justitie van oordeel is dat het verzoek dient te worden toegewezen, zendt hij de door hem uitgevaardigde beslissing onverwijld aan de Minister van Justitie van het aangezochte land. Daarbij doet hij ook de voor de beoordeling van het verzoek relevante bescheiden aan zijn ambtgenoot toekomen. Hierbij kan gedacht worden aan het advies van de Procureur-Generaal of de door de Minister van de Justitie daartoe aangewezen dienst over de gronden en vereisten. Indien de Minister van Justitie in het verzoekende land van oordeel is dat het verzoek dient te worden afgewezen, dient hij deze afwijzing onverwijld aan de verzoeker mede te delen en bevat deze mededeling een uiteenzetting van de redenen die tot deze afwijzing hebben geleid.

Artikel 5 Procedure in het aangezochte land

In het aangezochte land dat de veroordeelde mogelijk gaat ontvangen vindt een vergelijkbare procedure plaats als in het verzoekende land. Na ontvangst van een beslissing van zijn ambtgenoot in het verzoekende land waarin een beslissing tot mogelijke overdracht is genomen, vraagt de Minister van Justitie van het aangezochte land de Procureur-Generaal of de daartoe door de Minister van Justitie aangewezen dienst van het aangezochte land om een advies over de toewijsbaarheid van het verzoek. De Procureur-Generaal of de daartoe door de Minister van Justitie aangewezen dienst wint hiertoe inlichtingen in. Hierbij kan worden gedacht aan een controle in de landelijke systemen op de juistheid bewijs van ingezetenschap, of een onderzoek naar de echtheid van het arbeidscontract.

Artikel 6 Beslissing

Het sluitstuk van de verzoekschriftprocedure wordt gevormd door de eindbeslissing van de Minister van Justitie van het aangezochte land. Ook hier geldt dat een afwijzende beslissing met verwijzing naar de afwijzingsgronden van artikel 3, tweede lid, dient te worden gemotiveerd. Een toewijzende eindbeslissing vormt de titel voor de overdracht van de tenuitvoerlegging.

Artikel 7 Overdracht

Artikel 7 legt vast dat een overdracht van de tenuitvoerlegging in de zin van deze regeling een volledige overdracht behelst. Na overdracht zal de veroordeelde dan ook volledig vallen onder de rechtsmacht van het aangezochte land, hetgeen betekent dat regelgeving en procedures van dat aangezochte land op het gebied van bijvoorbeeld detentie, gratie en voorwaardelijke invrijheidsstelling onverkort op hem van toepassing zijn. De overdracht wordt georganiseerd door het verzoekende land.
Artikel 7, derde lid, regelt dat beperkte detentiecapaciteit in het aangezochte land slechts een tijdelijke opschortende werking kan hebben. Het aangezochte land informeert het verzoekende land zodra de capaciteitssituatie is gewijzigd en overdracht alsnog kan plaatsvinden.
Het tijdstip van de overdracht ligt niet later dan dertig dagen nadat de Minister van Justitie van het aangezochte land heeft ingestemd met de overdracht. Deze termijn wil die gevallen voorkomen waarin de gedetineerde onnodig lang moet wachten op de daadwerkelijke overdracht, nadat hij goedkeuring van zijn verzoekschrift heeft ontvangen. Wegens veiligheidsredenen dient het vervoer van de gedetineerde door de lucht uitgevoerd te worden, onder toezicht van meereizende ambtenaren. De bevoegdheden die de betreffende ambtenaren ter beschikking staan om veroordeelde te beveiligen en diens ontvluchting te voorkomen worden beschreven in artikel 8 van deze regeling.

Artikel 8 Bevoegdheden tijdens overdracht

Artikel 8 bepaalt dat de ambtenaren die de veroordeelde tijdens de overdracht begeleiden, de bevoegdheden ter beschikking staan die volgens het recht van het aangezochte land ten aanzien van veroordeelden kunnen worden uitgeoefend. Deze bevoegdheden dienen zich richten op het beveiligen van de veroordeelde en het voorkomen van zijn ontvluchting.

Artikel 9 Aaneengesloten tenuitvoerlegging

Artikel 9 richt zich op het gegeven dat de tijd die nodig is voor het overbrengen van gedetineerde niet als verzwaring van de aan hem/haar opgelegde straf mag leiden. De tijd die vereist is om gedetineerde naar het aangezochte land over te brengen wordt derhalve in mindering gebracht op de straftijd, zoals in beginsel door het aangezochte land is overgenomen.

Artikel 10 Kosten

De kosten van het transport van de veroordeelde en van de hem begeleidende ambtenaren komen voor rekening van het verzoekende land. Zodra overdracht heeft plaatsgevonden, wordt de veroordeelde beschouwd en behandeld als een gedetineerde van het aangezochte land. Het is dan ook het aangezochte land dat de kosten draagt van de verdere executie van de straf.
Bij de totstandkoming van deze regeling is uitdrukkelijk niet gekozen voor een tegemoetkoming of vergoeding van de reiskosten die door eventuele bezoekers zullen moeten worden gemaakt wanneer zij de veroordeelde na overplaatsing willen bezoeken. Overdracht op grond van deze regeling

wordt geïnitieerd door de veroordeelde zelf en het gaat dan niet aan om de kosten die eventuele bezoekers zullen moeten maken om de veroordeelde te bezoeken door een van de landen te laten dragen.

Voor Nederland:
De Minister van Veiligheid en Justitie
I.W. Opstelten

Voor Aruba:
De Minister van Justitie
A.L. Dowers

Voor Curaçao:
De Minister van Justitie
N.G. Navarro

Voor Sint Maarten:
De Minister van Justitie
D.L. Richardson

BELEIDSREGELS TERBESCHIKKINGSTELLING ARBEIDSKRACHTEN

1. Inleiding

Met ingang van 1 april 2013 is het uitzendwezen op Aruba gereguleerd. In het Burgerlijk Wetboek van Aruba (BWA) wordt sindsdien de contractuele relatie tussen het uitzendbureau en de uitzendkracht geregeld waarbij een uitzendovereenkomst gelijk wordt gesteld met een arbeidsovereenkomst. De Landsverordening terbeschikkingstelling arbeidskrachten (Lv tbs arbeidskrachten) stelt regels met betrekking tot het ter beschikking stellen van arbeidskrachten zelf.

2. De uitzendovereenkomst

Definitie uitzendovereenkomst
De uitzendovereenkomst is de arbeidsovereenkomst waarbij de werknemer door de werkgever, in het kader van de uitoefening van het beroep of bedrijf van de werkgever ter beschikking wordt gesteld van een derde om krachtens een door deze aan de werkgever verstrekte opdracht arbeid te verrichten onder toezicht en leiding van de derde.

Begin en einde uitzendovereenkomst
De terbeschikkingstelling aan een derde geschiedt op basis van de uitzendovereenkomst. De uitzendovereenkomst vangt aan op het moment dat de uitzendkracht feitelijk wordt uitgezonden en eindigt op het moment dat de terbeschikkingstelling tot een einde komt. Op het moment dat de uitzendkracht daadwerkelijk ter beschikking wordt gesteld ontstaat tussen het uitzendbureau en de uitzendkracht derhalve een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd en wel voor de duur dat hij bij de inlener te werk zal worden gesteld.
Gedurende de periode dat de uitzendkracht van een derde ter beschikking is gesteld, is hij dus een volwaardige werknemer. Dit impliceert voor hem dat hij dezelfde rechten en bescherming geniet als een “reguliere” werknemer. Hij heeft bijvoorbeeld aanspraak op doorbetaling van zijn loon gedurende de tijd dat hij wegens ziekte of ongeval verhinderd is zijn arbeid te verrichten, recht op betaald zwangerschaps- en bevallingsverlof, recht op compensatie voor verricht overwerk, recht op vakantiedagen, etc. Tevens zijn de regels van opzegging en beëindiging van arbeidsovereenkomsten onverkort van toepassing op de relatie tussen het uitzendbureau en de uitzendkracht.

Opzegging
Voor beëindiging van arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd is in beginsel geen voorafgaande opzegging vereist. Opzegging is pas noodzakelijk indien sprake is van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Anders dan in Nederland, waar voor uitzendovereenkomsten een uitzondering is gemaakt op de regeling van opeenvolgende contracten voor bepaalde tijd, geldt de ketenregeling ex art. 1615f BWA op Aruba vanaf het bestaan van de eerste arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd. Dit houdt in dat indien meer dan twee uitzendovereenkomsten elkaar hebben opgevolgd, hetzij aansluitend, hetzij met tussenpozen van niet meer dan drie maanden, de laatste arbeidsovereenkomst geldt als te zijn aangegaan voor onbepaalde tijd. Indien een uitzendkracht derhalve drie keer achter elkaar, dan wel met tussenpozen van maximaal drie maanden, is uitgezonden, geldt de derde uitzendovereenkomst als één voor onbepaalde tijd.

3. Bereik Landsverordening terbeschikkingstelling arbeidskrachten

Bij terbeschikkingstelling in de zin van de Lv tbs arbeidskrachten gaat het om het uitlenen van werknemers op grond van een uitzendovereenkomst in de zin van artikel 1615ij van het BWA. Deze landsverordening is dus niet van toepassing op het ter beschikking stellen van arbeidskrachten in het kader van de uitvoering van een overeenkomst van opdracht of aanneming van werk, en waarbij tussen de werkgever en de werknemer geen sprake is van een uitzendovereenkomst als bedoeld in artikel 1615ij BWA. Daarnaast moet de terbeschikkingstelling plaatsvinden in het kader van de uitoefening van het beroep of bedrijf van de uitlener. Het moet derhalve gaan om een professionele, op het uitzenden van personeel gerichte persoon of organisatie. De allocatieve doelstelling van de uitlener is derhalve doorslaggevend en niet het verlenen van een of meer specifieke dienstverlening[1].

De DAO gaat er in ieder geval vanuit dat sprake is van uitzenden van personeel in de zin van de onderhavige landsverordening indien:

- tussen het uitlenende bedrijf en de werknemer een uitzendovereenkomst en niet een arbeidsovereenkomst bestaat;
- tussen het uitlenende bedrijf en het inlenende bedrijf een overeenkomst van opdracht, inhoudende de plicht van het uitlenende bedrijf om personeel aan het inlenende bedrijf ter beschikking te stellen bestaat en niet de plicht een specifieke dienst te verlenen;
- in de overeenkomst tussen het uitlenende en inlenende bedrijf wordt vermeld dat een of meer werknemers, voor een of meer bepaalde functies, ter beschikking worden gesteld aan de inlener;
- het hoofddoel[2] van het uitlenende bedrijf de allocatie van personeel/het uitzenden van personeel/het beschikbaar stellen van personeel aan derden is en niet het verlenen van een of meer specifieke diensten.

4. Twijfels over het bereik

Wanneer de Directeur van mening is dat geen sprake is van terbeschikkingstelling in de zin van de Lv tbs arbeidskrachten, en dus geen uitzendvergunning noodzakelijk is, maakt hij zijn visie bekend aan de aanvrager en stelt hij deze in de gelegenheid zijn aanvrage in te trekken. Persisteert de aanvrager in het indienen van het verzoek, dan wordt deze op de gebruikelijke wijze getoetst.

Wanneer de Directeur twijfelt aan het feit of sprake is van terbeschikkingstelling in de zin van de Lv tbs arbeidskrachten, dient hij de aanvrage om een uitzendvergunning op de gebruikelijke wijze te toetsen. Door aan zijn beslissing de woorden “voor zover rechtens vereist” toe te voegen, brengt de Directeur tot uiting dat hij twijfelt of een uitzendvergunning vereist is voor het ter beschikking stellen van arbeidskrachten.

[1] Bij dienstverlenende bedrijven worden ook vaak werknemers bij een derde onderneming ter beschikking gesteld met het doel om de aangekochte service te verlenen. Hierbij kan worden gedacht aan voornamelijk schoonmaak-, onderhouds-, tuinders- en beveiligingsbedrijven.

[2] Om het hoofddoel van de onderneming te bepalen wordt gekeken naar de eerste 3 bedrijfsdoelstellingen conform het uittreksel uit het handelsregister van de Kamer van Koophandel en Nijverheid.

5. De uitzendvergunningsprocedure

Voorschriften indienen aanvraag uitzendvergunning
Degene die een aanvraag wil indienen voor een uitzendvergunning dient dat te doen middels een voorbedrukte aanvraagformulier (het Verzoek Uitzendvergunning), dat bij de receptie van de DAO verkrijgbaar is. De aanvraag wordt slechts in behandeling genomen indien voldaan is aan de volgende vereisten:

1) Tezamen met het aanvraagformulier worden de volgende bewijsstukken ingeleverd[3] :
    - een uittreksel uit het handelsregister van de Kamer van Koophandel en Nijverheid, niet ouder dan 3 maanden;
    - een kopie van de vestigingsvergunning (indien van toepassing conform art. 2 Vestigingsverordening bedrijven);
    - een kopie van de directievergunning (indien van toepassing conform de richtlijnen Vestigingsverordening bedrijven[4]);
    - een kopie van de verblijfsvergunning van de directeur of eigenaar van het uitzendbureau (indien vergunningsplichtig);
    - een Curriculum Vitae met opgave van relevante diploma's/opleidingen en eventuele bijbehorende getuigschriften met betrekking tot de deskundigheid van een persoon die het dagelijks beleid van het uitzendbureau zal bepalen;
    - een verklaring van het Departement der Belastingen over het fiscale gedrag van het uitzendbureau, niet ouder dan 3 maanden;
    - een kopie (model) van de uitzendovereenkomst als bedoeld in art. 1615ij BWA dat door het uitzendbureau zal worden gehanteerd met de arbeidskrachten;
    - een kopie (model) van de overeenkomst van opdracht tussen het uitzendbureau en het inlenend bedrijf, inhoudende de plicht van het uitzendbureau om arbeidskrachten ter beschikking te stellen;
    - een kopie van de algemene voorwaarden voor het ter beschikking stellen van arbeidskrachten door het uitzendbureau;
    - een kopie van een geldig identiteitsbewijs van de directeur of eigenaar van het uitzendbureau (paspoort, rijbewijs of identiteitskaart).
2) Indien gebruik wordt gemaakt van een gemachtigde moet een machtigingsbrief van de directeur van het uitzendbureau en een kopie van een geldig identiteitsbewijs van de gemachtigde worden ingeleverd.
3) Op het aanvraagformulier worden de persoonlijke gegevens van de aanvrager vermeld zoals de naam, het adres, de contactinformatie, het Kamer van Koophandelnummer, het persoonsnummer en het Sociale Verzekeringsbanknummer van de onderneming.
4) Bij de indiening van de aanvraag is een retributie verschuldigd van Afl. 250,-.[5] Dit bedrag kan contant worden betaald bij de DAO zelf, via swipe machine of middels storting op rekeningnummer 28515505 bij de Caribbean Mercantile Bank N.V., onder vermelding van de gegevens van de onderneming en kenmerk uitzendvergunning. Onder overhandiging van het betalingsbewijs wordt het aanvraagformulier ingediend.

---

[3] De gegevens met de bijbehorende bewijsstukken die bij een aanvraag om een uitzendvergunning moeten worden ingediend, worden ingevolge artikel 3 van de Lv tbs arbeidskrachten genoemd bij Ministeriële Regeling.
[4] Op Aruba geboren Nederlanders behoeven geen directievergunning.
[5] Het bedrag aan retributie wordt bij afwijzing van een verzoek om afgifte van een uitzendvergunning niet gerestitueerd.

Controle aanvraag en ontvangstbewijs
De medewerker van de DAO neemt de aanvraag in ontvangst nadat het formulier aan de hand van een checklist is gecontroleerd op volledigheid en correctheid en zich heeft verzekerd van de aanwezigheid van de bijbehorende bewijsstukken. Hierna wordt een ontvangstbewijs uitgereikt aan de aanvrager. Het ontvangstbewijs is geen goedkeuringsbewijs.

Interne commissie uitzendvergunning
De ingediende aanvraag wordt in behandeling genomen. De evaluatie van de aanvraag vindt plaats door een interne commissie van de DAO, die tot taak heeft de Directeur van advies te dienen met betrekking tot de aanvraag. De commissie bestaat uit 2 leden en een voorzitter, die allen door de Directeur worden aangewezen. De commissie beraadt zich aan de hand van de overgelegde bescheiden en evalueert de aanvraag aan de hand van de onderhavige beleidsregels. Vervolgens wordt een met redenen omkleed advies opgesteld. Het advies wordt door de voorzitter ondertekend.

De commissie brengt binnen maximaal 10 werkdagen een advies uit aan de Directeur. Deze termijn kan gemotiveerd worden verlengd met alsnog 10 werkdagen.

Gedurende de tweede helft van december en de eerste helft van januari en gedurende de tweede helft van juli en de eerste helft van augustus gaat de commissie met reces.

Beslissing door de Directeur
De Directeur neemt namens de Minister belast met arbeid een beslissing op de aanvraag binnen twaalf (12) weken nadat de aanvraag voor een uitzendvergunning is ingediend. Dit doet hij na de interne commissie uitzendvergunning te hebben gehoord. In de regel zal aan deze beslissing dezelfde motivering ten grondslag liggen als die gehanteerd is door de interne commissie uitzendvergunning. In het geval de Directeur een beslissing neemt die contrair is aan het advies van de commissie doet hij dit gemotiveerd. De beslissing van de Directeur wordt vastgelegd in een beschikking, die door een aangewezen lid van de interne commissie uitzendvergunning wordt opgesteld.

Bekendmaking beslissing
De aanvrager wordt van de beslissing van de Directeur in kennis gesteld op de dag dat de Directeur deze heeft ondertekend. Bij afgifte van de uitzendvergunning is een lege verschuldigd van Afl. 2.250,-. Dit bedrag kan contant worden betaald bij de DAO zelf, via swipe machine of middels storting op rekeningnummer 28515505 bij de Caribbean Mercantile Bank N.V., onder vermelding van de gegevens van de onderneming en kenmerk uitzendvergunning. De uitzendvergunning wordt door de medewerker van de DAO afgegeven, na overhandiging van het betalingsbewijs.

De beschikking vermeldt dat binnen zes weken na dagtekening van de beschikking een bezwaarschrift kan worden ingediend bij de Directeur. De uitzendvergunning is 3 jaar geldig.

6. Bezwaar

Voorschriften indienen bezwaarschrift
Indien de aanvraager het niet eens is met de beslissing van de Directeur, kan hij binnen zes (6) weken nadat de beslissing is genomen een bezwaarschrift indienen bij de DAO. Het bezwaarschrift bevat tenminste:

- personalia van de indiener of diens vertegenwoordiger
- aanduiding van de beschikking waartegen het bezwaar is gericht
- gronden waarop het bezwaar berust
- dagtekening van het bezwaarschrift
- ondertekening door of namens de indiener

Ontvankelijkheid bezwaarschrift
De medewerker uitzendvergunning controleert of het bezwaarschrift ontvankelijk is. Een bezwaarschrift wordt niet-ontvankelijk verklaard indien het is ingediend voordat de termijn is ingegaan of nadat de termijn is verstreken. Deze beslissing wordt, met redenen omkleed, schriftelijk aan de indiener van het bezwaarschrift medegedeeld.

Behandeling door bezwaaradviescommissie Lar[6]
Indien het bezwaarschrift ontvankelijk is bevonden, stelt de medewerker uitzendvergunning het bezwaarschrift en de daarop betrekking hebbende stukken, uiterlijk binnen twee weken na ontvangst van het bezwaarschrift, in handen van de bezwaaradviescommissie Lar. De commissie bestudeert de zaak en houdt een zitting waar alle betrokkenen hun standpunt (uitgebreider) kunnen beargumenteren. Binnen vier (4) weken nadat zij het bezwaarschrift van de Directeur heeft ontvangen, brengt de bezwaaradviescommissie Lar haar advies uit.

Beslissing op het bezwaarschrift
De Directeur neemt de beslissing op het bezwaarschrift binnen zes (6) weken na de dagtekening van het advies of indien het advies niet binnen de daarvoor gestelde termijn is ontvangen, binnen zes (6) weken na het verstrijken van die termijn.

Motivering beslissing op bezwaarschrift
De beslissing op het bezwaarschrift wordt met redenen omkleed en gaat vergezeld van een afschrift van het advies van de bezwaaradviescommissie Lar en van het verslag van de hoorzitting. Indien de beslissing afwijkt van het advies, worden de redenen voor die afwijking vermeld en wordt een afschrift van de beslissing toegezonden aan de bezwaaradviescommissie Lar.

Bekendmaking beslissing op bezwaarschrift
De beslissing op het bezwaarschrift wordt de indiener uiterlijk op de laatste dag van de termijn toegezonden of uitgereikt. In de beslissing wordt vermeld dat binnen zes (6) weken na de dagtekening daarvan beroep kan worden ingesteld bij het Gerecht in Eerste Aanleg. Andere belanghebbenden, van wie de Directeur redelijkerwijs kan weten dat zij door de beslissing rechtstreeks in hun belang worden getroffen, worden van de beslissing en van de dagtekening daarvan op de hoogte gesteld.

---
[6] Landsverordening adminitratieve rechtspraak.

7. Gronden voor het weigeren van een uitzendvergunning

Een uitzendvergunning kan door de Minister belast met arbeid worden geweigerd op grond van de volgende redenen:

a. Indien gegronde vrees bestaat dat het ter beschikking stellen van arbeidskrachten door de aanvrager het belang van goede verhoudingen op de arbeidsmarkt zou schaden of dat daarbij de belangen van de betrokken arbeidskrachten onvoldoende gewaarborgd zouden zijn (art. 4, lid 2, onderdeel a);
b. Indien de aanvrager niet als hoofddoel heeft het drijven van een uitzendbureau (art. 4, lid 2, onderdeel b); of
c. Indien de aanvrager niet de professionele kennis bezit voor het drijven van een uitzendbranche (art. 4, lid 2, onderdeel c).

Ad a.
Om te toetsen of er gegronde vrees bestaat dat de terbeschikkingstelling van een of meer uitzendkrachten de goede verhoudingen op de arbeidsmarkt zal schaden, wordt voornamelijk aansluiting gezocht bij de leer van het goedwerkgeverschap. Bij de afdelingen Arbeidsgeschillen en Arbeidsinspectie wordt nagegaan of er klachten zijn geregistreerd ten aanzien van de aanvrager over het niet voldoen aan zijn verplichtingen als werkgever, zoals het structureel laat betalen van het loon, het niet betalen van overwerk volgens de vastgelegde overwerkregels, het betalen van een loon dat lager ligt dan het wettelijke minimumloon, het structureel langer arbeid laten verrichten dan wettelijk toegestaan, etc. Deze gevallen tonen aan dat er gegronde vrees bestaat dat het belang van de door de aanvrager bij een ondernemer ter beschikking gestelde arbeidskrachten onvoldoende worden gewaarborgd.

Ad b.
Om vast te stellen wat het hoofddoel van het uitzendbureau is, wordt gekeken naar de dagelijkse activiteiten van het bedrijf. Hierbij zijn de statuten van het bedrijf en het uittreksel van de KvK van belang. Indien sprake is van een groot aantal van elkaar afwijkende doelstellingen zal de aanvrager worden verzocht zijn statuten dan wel doelstellingen in dier voege aan te passen, dat geen twijfel meer bestaat over de vraag of het drijven van een uitzendbureau een van de hoofddoelstellingen is. Indien wordt geconstateerd dat het ter beschikking stellen van arbeidskrachten niet een hoofddoel is van het bedrijf, zal een verzoek om een uitzendvergunning derhalve worden afgewezen. Het gevolg hiervan is dan ook dat het bedrijf geen arbeidskrachten ter beschikking mag (blijven) stellen.

Ad c.
Met betrekking tot punt c geldt dat niet de aanvrager per se een professionele kennis hoeft te bezitten van de uitzendbranche, doch volstaan kan worden met het inhuren van iemand in de topmanagement die voldoende werkervaring heeft in de branche. Deze werkervaring wordt aangetoond door middel van een curriculum vitae met bijbehorende getuigschriften. Deze documenten worden ingediend samen met de aanvraag om een uitzendvergunning.

8. Voorwaarden verbonden aan een uitzendvergunning

Aan een uitzendvergunning kunnen voorwaarden worden verbonden. Deze voorwaarden hebben tot strekking de arbeidsverhoudingen in goede banen te leiden en de goede verhoudingen op de arbeidsmarkt en de belangen van de betrokken arbeidskrachten te beschermen. Aan een uitzendvergunning zal onder meer de voorwaarden worden verbonden dat:

a. arbeidskrachten die een verblijfsvergunning behoeven, niet ter beschikking worden gesteld;
b. (de bedrijvigheden van) het uitzendbureau niet overgedragen (worden) wordt zonder dat de Minister minstens twee maanden vooraf hiervan in kennis is gesteld;
c. het uitzendbureau de arbeidswetten naleeft.

Ad a.
Dat uitzendwerk tijdelijk doch voornamelijk onzeker van aard is, behoeft geen nadere onderbouwing. Naast de onlangs ingevoerde regelgeving ter zake (inhoudende onder andere de maximering van een terbeschikkingstellingsperiode), dwingt het voorgaande de overheid tot het implementeren van beleid waarbij de nadruk op dit tijdelijke en onzekere karakter wordt gelegd, doch waarbij tevens het algemeen belang van het Land, waartoe ook de bescherming van de arbeidsmarkt wordt gerekend, en de belangen van de uitzendkracht worden behartigd.
Een uitzendkracht die een vergunning behoeft teneinde hier te verblijven en werkzaam te zijn, zal in een voortdurende onzekerheid verkeren in verband met zijn werk. Het uitzendbureau is niet verplicht de uitzendkracht te werk te stellen (de uitzendkracht heeft derhalve geen recht op werk) en de inlener, aan wie een uitzendkracht ter beschikking wordt gesteld, kan te allen tijde de aan het uitzendbureau verstrekte opdracht beëindigen. Gedurende de periode dat de uitzendkracht niet ter beschikking is gesteld, heeft hij geen aanspraak op loon. De gevolgen van een dergelijke situatie mogen duidelijk zijn: wegens het gebrek aan inkomsten zal de betrokken vreemdeling niet in staat zijn in zijn levensbehoeften te kunnen voorzien. Dit veroorzaakt armlastige vreemdelingen die over onvoldoende middelen van bestaan beschikken en deze ook niet op geoorloofde wijze kunnen verkrijgen. De vreemdeling die dan niet direct opnieuw elders ter beschikking wordt gesteld, een nieuwe garantsteller vindt, het Land niet uit eigen beweging verlaat dan wel uitgezet wordt, zal ongetwijfeld in strijd met zijn toelatingsvoorwaarden gaan werken dan wel in een zwarte circuit verkeren, met alle negatieve consequenties van dien voor het Land en de Arubaanse samenleving.
Het vorenstaande klemt te meer nu het uitzendbureau een uitzendkracht niet langer dan twaalf maanden in eenzelfde functie bij eenzelfde inlener ter beschikking mag stellen. Na deze termijn zal het uitzendbureau de uitzendkracht alleen te werk kunnen stellen in een functie (bij dezelfde dan wel een andere inlener) waarin gedurende twaalf maanden daarvoor geen uitzendkracht werkzaam.
Naast het algemeen belang en voornoemde situatie voor de arbeidsmarkt is het voor de vreemdeling zelf ongewenst om als uitzendkracht alhier werkzaam te zijn. De afhankelijkheid van de vreemdeling die een verblijfsvergunning, met toestemming om te werken, behoeft, plaatst hem in een zeer kwetsbare positie en stelt hem bloot aan misbruik van omstandigheden door potentiële garantstellers.
De regering acht het evenwel op zijn plaats een onderscheid te maken tussen de vreemdeling die beschikt over een vergunning tot tijdelijk verblijf (VTTV) en degene die in het bezit is van een vergunning tot verblijf (de zgn. ‘firma liber’). Het in onderdeel 3a genoemde verbod ziet alleen op de eerste groep, die immers gebonden is aan een bepaalde garantsteller. De vreemdeling met een vergunning tot verblijf kan derhalve wel als uitzendkracht werkzaam zijn.
Met betrekking tot terbeschikkingstellingen van vergunningsplichtige uitzendkrachten (VTTV’ers) die de maximale termijn genoemd in artikel 5 Lv tbs arbeidskrachten nog niet hebben overschre-

den, zal een overgangsperiode worden gegund, inhoudende dat het uitzendbureau genoemde werknemers tot aan deze maximale termijn ter beschikking mag stellen.

Ad b.
Het vergunningsvereiste benadrukt het feit dat de overheid ervoor wil zorgen dat bedrijven die uitzendkrachten te werk stellen voldoen aan alle toepasselijke voorschriften. Dit kan worden bereikt door het stellen van voorwaarden aan de vergunning. Het spreekt dan voor zich dat de overheid tijdig op de hoogte wordt gesteld van het voornemens van overdracht van een onderneming die in het bezit is van een uitzendvergunning. De overheid dient immers te controleren of ook de verkrijgende onderneming voldoet aan de voorschriften voor het verlenen van een uitzendvergunning.
Duidelijkheidshalve wordt vermeld dat een uitzendvergunning kan worden ingetrokken, indien de aan de uitzendvergunning verbonden voorwaarden niet worden nageleefd.

9. Informatieplicht uitzendbureaus

Het uitzendbureau is verplicht aan de DAO informatie te verschaffen inzake de wijze waarop hij werknemers ter beschikking stelt. De data en wijze waarop dit dient plaats te vinden, wordt geregeld in de Regeling Arbeidskrachteninformatie. Binnen twee weken na afgifte van de uitzendvergunning verstrekt het uitzendbureau aan de directeur van de DAO voor de eerste maal gegevens betreffende de door hem op dat moment ter beschikking gestelde arbeidskrachten door middel van het formulier; *arbeidskrachteninformatie*. Deze informatie wordt vervolgens elk jaar steeds vóór de vijftiende dag van de maand januari aan de directeur verstrekt. Van eventuele wijzigingen wordt de directeur van de DAO nadien steeds vóór de vijftiende dag van de maanden april, juli en oktober in kennis gesteld, middels het formulier; *mutatie arbeidskrachteninformatie*.

9. Ondernemingen die uitzendkrachten inlenen.

Voor ondernemingen die uitzendkrachten van een uitzendbureau inlenen, geldt dat zij zich ervan moeten vergewissen of het uitzendbureau in het bezit is van een geldige uitzendvergunning. Dit kan geschieden door het uitzendbureau te verzoeken om een afschrift van zijn uitzendvergunning of door navraag te doen bij de DAO. In de toekomst zullen alle uitzendbureaus die in het bezit zijn van een uitzendvergunning worden gepubliceerd op de website van de DAO.

10. Bestuurlijke handhaving

Bij constatering dat een onderneming arbeidskrachten uitleent in de zin van de Lv tbs arbeidskrachten, zonder in het bezit te zijn van de vereiste uitzendvergunning zal de onderneming worden gelast om binnen een bepaalde termijn aan de overtreding een einde te maken, en derhalve de vereiste vergunning aan te vragen, welke last mede de verplichting voor hem inhoudt om per dag een dwangsom te betalen van Afl. 1.000,-, oplopende tot een maximum van Afl. 25.000,- als de uitzendvergunning niet binnen de termijn wordt aangevraagd. Indien de onderneming na het verbeuren van de dwangsom in overtreding blijft, zal worden overgegaan tot het opleggen van een bestuurlijke boete, die kan oplopen tot een maximum van Afl. 250.000,-.

11. Inwerkingtreding

Deze beleidsregels worden aangehaald als: beleidsregels uitzendvergunning en treden in werking met ingang van 1 oktober 2014.